

Nåsvargen

Nr 1 - 1967

TIDNING FÖR ALLA NÅS-VÄNNER

PRIS: 2 kronor

OMARRONDERINGEN I NÅS - en tjuvig upplevelse som vi berättar om på sid. 8.

BAKOM KULISSERNA heter en artikel om INGMARSSPELEN på sidan 10.

Ingenting går INÅS

EFTERLYSES

NY
ANDA

Känns uttrycket igen - kära nåsbor??? Flera anledningar har gett oss detta "valspråk". Motigheter, olyckor, strukturförändringar, rationalisering... Men är vi nåsbor ensamma om en sådan börda? Säkert inte.

Vi är inte bortskämda med företagarganda för sådan har inte direkt blomstrat här. Ändock ha vi haft så förnåma företag inom våra sockengränser som Nås Tobaksfabrik och Nås Cigarrfabrik, vilkas produkter var landsbe-

Det nappar bra INÅS!

Nås socken har god tillgång på fiskevatten med sina 180 sjöar och tjärnar av varierande storlek.

Den rika tillgången på fiskevatten gör att ett stort intresse för fiske finns både bland socknens befolkning och besökande fiskare från andra orter. För att i möjligaste mån kunna reda upp de förhållanden som uppstod i samband med ett ökat fiskeintresse från utomstående, bildades redan 1932 Nås Fiskevårdsförening.

I redaktionen; Elsa Schultzberg, Harry Ahlo, Anna Söderlund, Anna Wallgren, Erik Gastgivar, Lars Jonth.

Ja, fortsatt på
sidan 6

Mera NAPP på
sidan 6

Tekn. rådgivare; Alex Svensson.
Produktion; Ingvar Vestlund,
PR-BYRÅN i BORLÄNGE AB.

jag är en gammal socken..

Jag är en gammal, mycket gammal socken. Ja, jag är faktiskt så gammal, att jag inte har riktigt exakt reda på min ålder. Man får gå långt tillbaka i hävderna för att komma till den tid, då yxhugg började eka i mina djupa skogar och människor bröto mark och röjde stigar här. Björnar och vargar, mårdar och lodjur, som förut borthår ganska ostörda och endast då och då oroats av kringströvande jägare längre söderifrån, sågo med undran och misstänksamhet på människorna och deras förhållande, fröso när röken stack dem i näsan och lämnade med saknad sina gamla jakt- och boplatser och drogo sig längre norrut. Av de till en början enstaka människoboningarna växte emellertid byar fram, och skogen fick ge plats åt allt mera odlad mark.

Ett glesbygds- PROBLEM!

Vad är det för fel med att trivas på landet, ty faktiskt är det rätt många som kan det. Är pengar och TV allt här i livet? De flesta tycks mena att detta är givet.

Vi står opp och ryter och skakar med näven, skickar högväs med gubbar till Stockholm även, för in i det sista vill vi ju kämpa, men var är han som kan folkströmmen dämpa?

En ström som driver oss fram i en våldsam fart, jag tror att den alldeles dränker oss snart. Standardstegring och expansion och jäkt. Varför detta fantastiska fäkt?

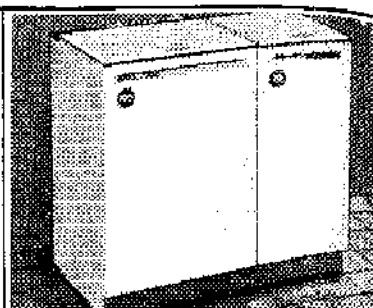
Man driver oss undan i ökad takt, behandlar oss mest med det största förakt och tycks säga när vi protesterar att "Här är det vi som regerar".

Men det är ju vi som styr. En ökning i standard den måste bli dyr, och kanske måste vi därför välja att standardplus eller trivsel sälja.

Flera profeter påstår att detta är faller och då kanske det tystnar det högljudda skallet, ty för många, säkert de allra flesta är pengar pengar det allra bästa.

Ännu rådde den gamla asatron, och mansamlades till ting och blotfester. Det är högst sannolikt, att mina inbyggare på den tiden haft en offerlund i nuvarande asphagen eller trakten däromkring, där man alltså samlats för att tillbedja Oden och Tor och de övriga asagudarna och offra åt dem för att förvissa sig om deras bevägenhet. Ett område utmed älven en liten bit söderut bär ju ännu i dag namnet Torsänget. Men Vite Krist drog in även i Västerdalarnas bygder. Mina invånare kristnades, vilket torde ha skett någon gång på 1100 eller 1200-talet. Fast icke gick det fort att omvända mitt folk till en ny, främmande tro, och så sent som 1248 klagade västerås-biskopen över att hedendomen med sin envishet dröjde sig kvar i Västerdalarna.

En kyrka timrade nåskarlarna dock åt sig. Jag kan inte riktigt säkert minnas det, men jag tror att den stod ungefär på samma plats, där den nuvarande kyrkan reser sig. Klangen av den vigda malmen bars ut över Borgbyarna i norr och mot Sveden och Hjulbäckisöder, sedan den först sjungit för folket i Utankyrka. Den bars över älvens breda fåra och ringde in sabbat för Storbyn och för dem, som bosatt sig bortåt Tyna och Heden, Skansbacken, som nu är min största och folkrikaste by, fanns icke på den tiden. Men också till Haga och Linda byar fördes klockans klang och ringde in helg och kallade till gudstjänst. En kyrka av gråsten uppfördes så småningom, mera värdig ett så stort pastorat som jag var förr i tiden. Alla de kringliggande församlingarna, Floda, Järna, Äppelbo och Säfsnäs, ha nämligen hört till mig en gång. Då var jag ett rangpastorat som konungen kunde skänka bort som belöning åt envälförtjänt präst. Om man i våra dagar är lagd för pessimism befarar man, att jag på grund av den fortgående befolkningsminskningen blir "degraderad" till en annexförsamling. Men om så sker, får man tåla även det, jag är i alla fall den jag är. Min skönhet degraderas icke och min historia kan ej heller centraliseras bort.

TM 5 A Spec. + HAC

ASEA SKANDIA CYLINDA TVATTKOMBINATION

Cylindertvättmaskin + påhängscentrifug. Bästa tvättresultat och högsta avvattningsseffekt! Förmånligt pris - även avbetalning

ASEA SKANDIA CYLINDA

TMC 4

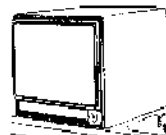
Exklusivautomat

- Svenskyggt
- Helautomatisk
- Mer än 30 tvättprogram
- Automatiskt 3-5 sköljningar beroende på textilsort

• Barnsäker - låsbar lucka
Förmånligt pris - även avbetalning

ASEA SKANDIA CYLINDA

Diskautomat

- helautomatisk
 - bara 50 cm hög - passar alla kök
 - rostfri • rymlig • inbyggbar
 - helsvensk kvalitet
- Förmånligt pris - även avbetalning

ASEA SKANDIA FRYSS

med SERVICE-GARANTI

NYA frysboxar

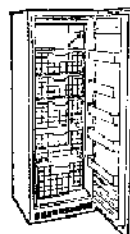
med ny isolering = mindre yttermått och större innervolym!

Infrysningssack och direktfrys
3 storlekar, 250,350 och 500 lit.

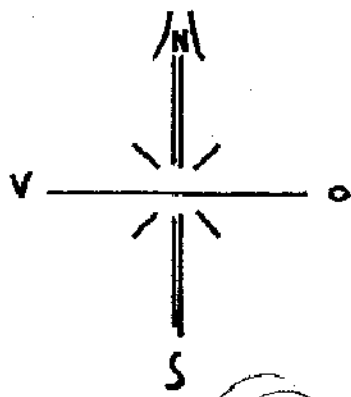
FRYSSKAP

- lätt inbyggbar
- praktisk inredning
- helsvensk kvalitet
- 3 storlekar, 120, 200 och 270 liter.

BAIERS ELEKTRISKA, Stationsområdet, tel; 30262, Nås. Auktoriserad för ASEA-Skandias hela hushållsinje. Med servicegaranti.

TILL VANSBRO

TILL DALA-JÄRNA

AFFÄR Livsmedel

Järnvägs-STN

Lilla Pens

Apotek

AFFÄR Livsmedel

Centrum Cafe

AFFÄR Hemslöjd

AFFÄR Bagen Post

AFFÄR Järn.förq Sport

AFFÄR Livsmedel

MEDBORGERHUS

AFFÄR Livsmedel

AFFÄR Kortvarar Blommar Bank Polis Bibliotek

AFFÄR Bensinstn Fotoe Papper Manufaktur Beklädnad

Telekiost Kyrka

Tidnings Kiost

Sjukstuga

Bensinstn

TILL NÄRSJÖ 7km
Närsjö Pens Badstrand

STORÄNGET Camping Festplats

TILL BJÖRBO

DALÄLVEN

AFFÄR Livsmedel

Bensinstn

HÄSTA FÄB

TILL LINDESNÄS 16km

NBERGETS FÄB

TILL NÄRSEN 26km
Utsikten Kaffeserv.

INFORMATION!

Kommunala angelägenheter intresserar kanske bara ett begränsat antal människor, men eftersom det är något som på ett eller annat sätt berör alla, har det ansetts befogat att i dessa spalter ägna det kommunala några rader. Utan att på något vis vilja göra anspråk på att behärska detta ämne, har jag likväl lovat skriva några rader som givetvis helt och hållet är mina egna funderingar och således inte kan läggas något kommunalt organ till last.

- ./ Det är naturligtvis omöjligt att ens tillnärmelsevis kunna redogöra för de kommunala frågorna på ett så begränsat utrymme som här, därför får det bli ett litet axplock bara, några frågor som just faller i minnet. . .
- ./ DET VAR MÅNGA som ondgjorde sig över beslutet att bygga medborgarhuset. Kritiken var dock synnerligen ensidig. I dag torde alla inse det förnuftiga i att bygget kom till stånd. Här fick vi förutom välbehövligen administrationslokaler ett nytt bibliotek, nya banklokaler, bostäder, poliskontor, affärer m. m.
- ./ SEDAN MÅNGA ÅR pågår en årlig utbyggnad av vatten- och avloppsnätet som tål jämförelse med vilken annan plats som helst i länet. Mycket stora pengar har investerats på dessa arbeten som resulterat i att alltfler av våra medborgare kunnat få denna viktiga detalj ordnad på det tillfredsställande sätt samtidigt som gamla, otidsenliga och hälsovådliga anläggningar kunnat mönstras ut.
- ./ NÅS KOMMUN är positivt inställd till främjande av fritidsverksamheten. Här, liksom rörande en del andra aktiviteter, gäller det givetvis att noga överväga varje investeringsprojekt och ställa det i relation till andra uppgifter som väntar på sin lösning. Det finns nämligen mycket att välja på men begränsade möjligheter att få allt på en gång.
- ./ BYGGANDET AV NY IDROTTSPLATS har som bekant påbörjats med kommunens medverkan i ekonomiskt avseende. Med tanke på idrottens fostrande uppgift kan man gott säga att denna investering är välmotiverad.
- ./ STORÄNGETS FOLK PARK har också kommunens stöd, och man kan väl här förutse att det måste till en uppslutning på bred bas för att slå vakt om denna naturpark som säkert har stora utsikter att bli något mer än bara nöjespark för ungdomen, även om detta är det väsentliga och att parken i det avseendet blivit ett föredöme genom det sätt på vilken den skötts och med de förnämliga arrangemangen därute.
- ./ Det kulturella livet i Nås - studiecirkelverksamheten, bibliotek o. s. v. - får årliga anslag. Vidare kan nämnas det garantianslag som för varje spelår ställs till Ingmarsspelens disposition som skydd för eventuella förluster.
- ./ Industrifrågan har under många år varit ett omdiskuterat ämne, och här har väl de kommunala instanserna skördat både ris och ros, kanske mest det förnämnda. Man har inte gjort något, sägs det. Det som gjorts har varit fel o. s. v. Ett kan dock med skärpa fastslås: De beslut som fattats har alla siktat på att bereda sysselsättning åt bygdens folk. Att företagarna inte kunnat bemästra uppkomna svårigheter kan knappast kommunen lastas för. . .

Ett nytt företag etablerar sig nu i Nås. Vi får hoppas att detta företag blir början på en lyckosammare utveckling av våra ansträngningar att skapa nya sysselsättningsmöjligheter i en bygd som drabbats hårt av utflytningar, företrädesvis bland våra ungdomar.

- ./ Det torde vara höjt över varje tvivel att evad det ankommer på Nås kommun så råder inga delade meningar om att på bästa sätt söka lotsa bygden fram till en så trygg tillvaro som omständigheterna medger.

Erik G. Eriksson

EHRENKRONA NEWS

Häradshövding Baron Philip Ehrenkrona, som på sin tid tjänstgjorde vid Nås Tingslag och bosatt i Hjärpholn, var en mycket populär och aktad person. Han hade stort intresse för allmogen och dess svårigheter men han var även en stor älskare av den humor, som gamla nåsgubbar kunde bidra med.

Några av dessa voro Skyffils Olar på Skansbacken och tingsvaktmästare Hed från Tyna. Dessa båda voro alltid med när det gällde någon fisketur.

En gång så hade Baron Ehrenkrona planerat en sådan tur till By-sjön tillsammans med dessa båda. Samling skedde uppe på Hjärpholn och Friherrinnan Ehrenkrona hade gjort iordning en matkorg som det doftade härligt från och instucket fanns även en hel butelj cognac.

Men just som avfärden skulle ske så får baron något förhinder och kan inte följa med men han låter Hed och Skyffils Olar ta fiskedonen och matkorg och ge sig iväg och lovar att själv komma efter nästa morgon.

Som också skedde och när de så sammanträffar så frågar baron tingsvaktmästare Hed; "Nå Hed hur har det gått med fiskafänget?"

"Jo, vi an' fått allre ett teckän".

"Jajajajaja men var har ni då haft näten utlagda", sporde baron.

"Jo, vi a' aft dömt innä ti Skyffils Olars lä u" . . .

(Omtalas kan att matkorgen var helt orörd men konjaktbuteljen var det inte många droppar kvar i. . . . !!!!!)

En dag kommer baron Ehrenkrona gående upp till Skyffils Olars hem. På farstubron står denne och tager emot med orden; "Ja, i dag få nt baron kom in för kärnja a höll på tvätta sö e full köka (köket) i lappgubber öpphängdä".

Lapp-gubbar vad är det för slag, frågade baron.

Åjööj - vet in' t Du hä ö skä löss vär häradshövding - fick baron Ehrenkrona till svar.

(Lappgubbe är som bekant en tjockare vävnad av vita fina träsor, som lades i sängen ovanpå halmmadrassen så att det inte skulle sticka igenom halmen. . .)

En lördagskväll voro några förfriskade nåsynglingar uppe vid Hjärpholn och skulle försöka ta sig upp till tjänsteflickorna som bodde i Kansliets övre våning.

De hade rest uppenstege för att komma upp till flickornas fönster.

Det bar sig emellertid inte bättre än att stegen gled ned efter väggen och krossade några fönsterrutor. Rädsla av denna olyckliga utgång så togo ynglingarna till schappen.

Men på morgonen går Dalmans Erik från Hjulbäck upp till baron och berättar vad som hänt honom och vill ersätta de sönderslagna fönsterrutorna.

"Kommer aldrig på fråga detta när ni voro ute för att göra det trevligt för mina duktiga tjänsteflickor" svarade baron och viftade bort det hela.

UTFLYKTSMÅL

Sällan möter jag andra vandrare när jag är ute i skog och mark, tråkigt nog måste jag tillägga, ty det finns många platser i näs-skogarna, som är väl värda ett besök, Spänsten och orken är ju olika, men skogsbilvägarna som likt ett utkastat fiskenät täcker våra skogar gör det nu möjligt att nå förut mycket avlägsna och svårtilgånghliga platser.

En tämligen ansträngande dagsetapp erbjuder dens. k. Kyrkstigen mellan Vinberget och Sigfridstorp, åtminstone om man skall gå den tur och retur, men man kan också ordna med bil från Sigfridstorp och ta landsvägen genom Finnmarken hem. Kyrkstigen är markerad med fyrkantiga, vita träbrickor, som sitter uppspikade med jämna mellanrum. Emellertid är markeringen dålig ibland, och 3 - 400 meter hitom Sigfridstorp upphör den alldeles liksom stigen själv, men eftersom detta sista stycke består av en enda lång motlut är det ändå lätt att hitta fram till torpet. Från Vinberget slingrar sig stigen vackert fram genom skogen över Olvarberget, förbi Björndammen, över Furubergets sluttning och över Strandån upp mot Sigfridstorp. Vid Björndammen ligger några varv stockar ännu kvar, rester av en såg som sjunker ihop mer och mer ju fler åren blir. Strax intill dammen korsas stigen av en skogsbilväg och längre fram ytterligare av tre bl. a.;

därifrån d. v. s. mot Järna-gränsen kan man finna den utan jätte stort fram av ytterligare tre bl. a. nere vid Strandån. Rätt västerut därifrån d. v. s. mot Järna-gränsen kan man finna den utan jämförelse stenigaste terrängen i Nås, Furubergets sydlut är där fullständigt översäddad med stenar och block. Inne en jordplätt. Torrakar ligger huller om buller. Tynande tallar står ännu uppresta. Man får en vision av urtid.

Från Strandån börjar stigen luta uppåt och håller på så i stort sett ända fram till Sigfridstorp, men det är värt mödan att gå ända dit, för än ligger åkrarna öppna kring de bägge stugorna och Knästen är en mycket ståtlig bakgrund. Strax utanför lindorna mot norr, alltså till höger om man kommer upp från stigen, välver Hattens sinkala hjässa. Hatten är således själva toppen av det berg på vilken Sigfridstorp ligger och utsikten därifrån är storslagen trots att den inte ligger speciellt högt över omgivningen. Långt in i Järna ser man. Dalen med Strandån ligger nedanför en och på andra sidan, Furuberget och Knösen. Mer österut reser sig Tjörnaberget och mot söder Knästen och Hemberget. Till Sigfridstorp kan man ta sig per bil och just Hatten är ett mycket trevligt ställe att dricka ut kaffet på.

Högsta berget i Nås är som bekant Knästen, men den är ändå på intet sätt ointagbar. Den lättaste vägen dit upp är, eller har åtminstone varit, snitslad med gula plastband, och börjar vid skogsbilvägen som går från Finnmarkslandsvägen till Sigfridstorp, närmare bestämt vid en punkt mellan torpet och Digerleden. Den är litet blöt ibland varför man bör ha stövlar på sig. Mera strapatsrika vägar till Knästen; från strandån över Sälriset, rågången som sträcker sig mellan den punkt där den ovan nämnda Kyrkstigen går över Strandån och Knästens norra topp, kompasskurs från Långsjöns innerände. Det går åt mycket svett och stänkande innan man är uppe på den klippkala toppen, men det glömmer man snart inför de perspektiv som öppnar sig där uppe. Man ser horisonten runt inklusive själva Nåsbygden, men eftersom avståndet dit är så stort är en kikare av nöden. Långt borta i söder blänker Flaten, där en intressant renoverad kvarn är värd ett besök. Åk förbi Flatbyn mot Flatfäbodarna vid sjöns norra ände. På vägen dit upptäcker man kvarnen. Tyvärr står den på ett hygge sedan någon pietetslös individ fällt alla träd omkring den.

Att se Lindesnäs från Knästen låter sig inte göra, eftersom byn gömmer sig bakom Hafskinberget, ett annat berg med pampig utsikt. Vägarna dit är huvudsakligen två; dels stigen från Lindesnäs dels denskogsbilväg som lämnar landsvägen ett stycke bortom Hafskinbergstjärn. Åk så länge det lutar emot och gå sedan så länge det lutar uppåt. Tornet bör då dyka upp. Åtminstone när jag har varit där har det varit uppläst. Trapporna upp till dess topp löper, förnuftigt nog, på tornets insida, utom den sista, tokigt nog, som hänger på utsidan. Nedanför berget mot söder ligger Grycken och längre bort åt sydväst glittrar det i Närsen. Den berömda utsikten över sjön från byn med samma namn har förbleknat betydligt, sedan någon har satt upp en stuga mitt i sikten. Vad Grycken beträffar tar man sig lätt dit även med bil. Följ gamla landsvägen från vägskalet hitom Lindesnäs och åk förbi dammen vid bruket. Sedan är det inte många hundra meter kvar till stranden av sjön, ett fint rastställe lagom långt bort. I stället för att åka förbi dammen kan man vika av åt vänster och på så vis komma genom själva bruket i Lindesnäs, en idyll, som kanske inte alla har upptäckt.

Några fäbodställen finns det också att välja på. bl. a.; Vinberget. Knösen, Härsta. Sälriset och Gräsberget. Till samtliga utom Sälriset går bilväg. Vinberget är ju nära och bra till. Knösens fäbodor ligger som namnet antyder vid foten av Knösen. Från Sjö Lars' lunda går en stor och bred stig upp på toppen. Efter en kort och lätt promenad är man uppe. Nedanför berget mot norr breder den stora Hästingflotten ut sig. Endast spänstiga personer rekommenderas att ge sig ut på den. Hästalindan är utan nåd sönderskuren av en bilväg, men tiden läker väl också detta sår. Sälriset däremot har ännu länge förskonats. Stigen dit går ut från dammen över Strandån. Från Långsjön finns också en cykelväg. Gräsberget slutligen, som nås via en bilväg (om man inte föredrar att cykla eller gå från Vråma), vilken går upp i skogen intill järnvägsstationen, kan man ta till utgångspunkt för att hitta björnkörset i Hårdvallarna där Matses Esbjör Ersson 1830 dödades av en björn.

Till sist måste jag också nämna en tjärn, som ligger alldeles in på knutarna. Bantjärn. Med hårdmark överallt runt stränderna, torde den vara unik för våra trakter. Cirka 500 m från landsvägen, man går förbi nya skjutbanan nedom Skumpbacken och över Vinbergsvössa, ligger den mycket vackert mellan tallåsarna.

Och ändå var det här bara några exempel.

Gunnar Lindholm

Lantmätaren kom till Tjapp Johans gård och satte upp stativ och andra grejor på åkern. Tjapp Johan gick dit och bad lantmätaren dra dit pepparn växer.

- Jag har rättighet att stå var jag vill, sa lantmätaren, det har ja papper på.

Tjapp Johan sa ingenting mera men gick raka vägen hem och släppte ut tjuren, som bölande satte iväg åt lantmätaren till.

Denne släppte allt vad han hade för händer och ropade: kom hit och ta reda på tjuren.

- Visa'n pappera, sa Tjapp Johan.

Det var en dalapräst, som var mycket sjuk och låg på lasaret i Falun. När överläkaren gick rondan hade han flera underläkare med sig. Då prästen såg så många läkare omkring sig utbrast han:

- Ja, nu ser jag då att jag slipper ligga och sjalvdö.

Läraren bad lille Per berätta om Moses födelse. - »Ja han var son till en prinsessa.»

- »Nej det var han då rakt inte. Det var hon som fann honom i vassen vid Nilen.»

- »Ja, hon sa så ja...»

forts. fr. sid. 1. Ingent. ryktade. Tapp Pers verkstad eller Nås Mekaniska verkstad, som den senare kom att heta, med Jöns Olof som delägare och med en tillverknig av hydrualiska tippanordningar för lastbil var också vida känd. Vidare Nås Cementvarufabrik, som välsvarat för de flesta källarvåningar och ladugårdar här i Västerdalarna. Firman ägs numera av Olle Klingenberg och Nail Erik Andersson som efter en strukturändring fortsätter rörelsen på ett föredömligt sätt. Hjulbäcks snickeri och Hjärpholms Pensionat eldhärjades och förstördes mitt under dess blomstringstid.

Vi efterlyser en ny anda, som lärt av det förgångna och som inte kommer att följa minsta motståndets lagar med enkel biljett till första bästa tätort och sovstad utan en anda där företagare i smått och stort kan komma igång. Vi efterlyser även konstnärliga anlag inom olika grenar.

Rör upp från botten för där kan finnas mycket och vi skola snart finna att ALLTING GÅR I NÅS!

LEDIGA PLATSER

PLUGGBITEN

Lille Peter, 2 år, hade för ovana att rycka lilla kissekatten i morrhåren. Mamman förmanade och sa: - Så får man inte göra. De där håren skall kissen ha när han jagar råttor.

Några dagar senare ligger Peter med sin mormor och vilar på sängen. Den lille upptäcker att mormor har rätt kraftiga mörka hår på överläppen. Försöker rycka bort dem och säger: - Mommo jaga jättoi.

forts. fr. sid. 1. Fiske. Att det blev en gemensam förening för hela socknen har varit en stor fördel. Att en förening omfattar en hel socken är unikt för Kopparbergs län med dess splittrade ägoförhållanden. Från att fisket förr till stor del var husbehovsfiske, har det genom den ökade fritiden numera övergått till i huvudsak fritidsfiske.

Detta har medfört att andra fiskemetoder har införts och större krav på fiskarens sida har ställts. Särskilt har intresset för laxartade fiskar ökat och större krav ställs på fiskevården.

Förr, när man fiskade för husbehov, användes nät och not tog man tillvara all slags fisk. Då hölls jämvikten mellan de olika fisksorterna i ett vatten. Numera, när man i huvudsak fiskar efter matnyttig fisk, uppstår ofta problemet att den s. k. ogräsfisken (mört, braxen m. fl.) tar överhand och tränger undan gaddan och abborren.

För att kunna skapa nya vatten med ädelfisk har föreningen tagit moderna metoder till hjälp. Efter noggranna undersökningar av vatten, har man, efter samråd med expertis på området, rotenolbehandlat en del vatten. 1981 rotenolbehandlades Hafskinsbergstjärn och Abborrtjärn, 1982 Ärtan och 1985 Axen. I dessa vatten har inplanterats ädelfisk. Ärtan är en av

de få större sjöarna i Nås socken, som anses lämplig för fjällröding.

Resultatet av rotenolbehandlingarna och inplanteringarna har blivit bra och det kanske mest lyckade är fisket av fjällröding i Ärtan.

Föreningen är också intresserad av att förbättra fisket av abborre och gädda, som trots den ökade tillgången av ädelfisk, fortfarande är de flesta fiskares fångstobjekt. Men att förbättra betingelserna för dessa fiskarter särskilt i de stora sjöarna möter stora problem.

De åtgärder som vidtagits har dragit stora kostnader under åren. 1960 - 1965 har cirka 30.000,- kronor nedlagts på fiskevård. Dessa medel ha tillförs föreningen genom försäljning av fiskekort. Fiskekortförsäljningen har sedan 1969, då den var 786,-, stigit till 5-6.000,- per år.

Även om de åtgärder som vidtagits inte skapat "drömvatten" har i alla fall tillfällen skapats för såväl den bofasta befolkningen som gästande turister att få uppleva spänning och avkoppling vid något lämpligt fiskevatten i Nås.

G.M.

Vid riksväg 71:
CAFE CENTRUM
är centrum för alla.
Under färdens lopp, vila
vägen, drick en kopp.

Innehavare: Inez o. Tage Aronsson
Tel. 30213

Skansbackens Pensionat

TRIVSAMT MODERNT VÄRDHUS.
Bekväma bäddar, varmt och kallt
vatten på rummen. God mat, öl och vin.
ÖPPET ÅRET OM. Tel. 30055

NÅS JÄRN och FÄRG

Behöver Ni varor? JÄRN FÄRG SPORT JAKT FISKE
Fråga oss om pris HUSHÅLLSMASKINER GASOL CYKEL
och betalningsvillkor. VERKTYG LEKSAKER PRESENTVAROR

NÅS JÄRN- och FÄRGHANDEL. Tel. 30077

UNDRAN?

Vart tog sockenboken vägen?
 Varför ha vi så djupa diken i Nås?
 Varför gruva sig för en gruva?
 Vart tog soffan och sandlådan vid Medborgarhuset vägen?
 Vart tog fotbollsblåsan efter vårfloden vägen?
 Var finns musikkapellet Lyran nu för tiden?
 Vart tog förslaget till turist-souvenir för Nås vägen?
 Hur kommer vår turistfolder att se ut?
 När få vi en riktig campingplats ordnad?
 Vart sjutton tog nya sjuttiettran vägen?
 När åker Ingmarsspelen över till USA?
 När skall Utanheds kraftverk byggas?
 Hur mår mott och mal i Sockenmagasinet?
 När sköts den sista vargen i Nås?
 Var ligger Nås fritidsområde?
 Vilken temperatur skall simbasängens vatten hålla?
 När få vi ett kulturhus i Nås - t. ex. Hoi-Pers loge?
 Vart tog gångbanan på älvsbron vägen?
 Varför är inte kyrkan i Nås öppen på dagarna under sommaren,

Efterlyses:

Ett rättförs cykelställ ve post n.

Utanheds
badsalt är toppen!
bättre, billigare!

Hamréns Kem.
Tekn. Fabrik, Nås

H

Tel. Fabrik o. kontor 0281/30591
 Nederlag, Kumla 019/75218

HÖRT OHÄNT

Om ni vill ha en väderleksprognos så kontakta Skol Erik i Skansbacken för han är duktig på sådant. Han har lärt denna konst av sina fäder och han spår i käftungel, nytändning, kvarter, fullmåne och stjärnbilderna.

I fjolnär vintern aldrig tycktes vilja släppa sitt tag så tillfrågades Skol Erik. Hans prognos var mycket intressant att höra med förklaringar och förutsättningar och tro mig, den tisdagen som han förutsade så började våren med fullt allvar.

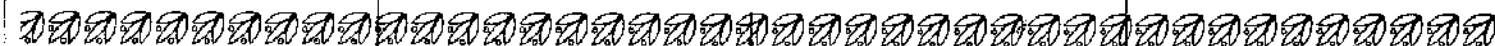
Sign. V. Åren

Utanheds-Karin sitter och gråter när en granne kommer in. "Varför gråter du" - frågar denne.

Jo, kän je anå görd - je a två pojkar, dän enå ligg åsupin på Kvärnhöindän arå e riksdagsmän.

(Halvard Eriksson var dennes namn och predikant till yrket. Flyttade till Gävle och blev där invald i riksdagens andra kammare.)

*Dalarnas
Rivieran!*

TEL
33092

VARGINNOR
 FÄRGAS OCH TRIMMAS
 PÅ MODERNT SÄTT.

 INGERS DAMFRISERING
 Tel. 30017

UNDERBAR BADPLATS.
 NY VÄG UTAN KURVOR.
 MEN EDRA KURVOR ORDNAR
 VI MED "PANGETS" GODA
 MAT.
 VÄLKOMNA TILL
 NÄRSJÖ PENSIONAT.
 TEL: 33019

FÖRTROLIGT RÅD;
 ++++++
 Om Du är liten till växten
 och skapligt ful för rexten
 begär förstoring med retusch
 så slutar hon att säga usch.

Tysks Foto

omarronde- ringen i NÅS

Det var tur att vi fick ett medborgarhus i Nås. Var skulle annars alla sammanträden ha hållits. Skogsägare från flertalet skifteslag ha nött trapporna nästan dagligen under senare år på väg till och från större eller mindre sammanträden. Äganderättsutredningar, markbyten, vägsammanträden avlöser varandra. Förrättningsmän, lantmätare, jägmästare, skogsmästare, vägmästare m.fl. kommer med bilarna fulla med kartullar och flygbilder, klär väggarna, täcker bord, beslutfattas och protokoll i mängder kommer till.

Det märks ute i markerna också. Nya, skötselvänliga skogsskiften stakas ut, bilvägar och traktorvägar byggs. Skogsbruksplaner över de enskildas innehav produceras på löpande band och diskuteras.

Att allt detta skulle hända, väntade nog ingen av oss, som samlades hos Erik Bäck i Lindesnäs vintern 1961 till en information om markbyten inför representanter för Lantbruksnämnden och lantmäteriet. Det var så det började - det s.k. Lindesnäsbytet som blev den tändande gnistan. Detta genomfördes rekordsnabbt. Skogsägareföreningens dåvarande inspektör Gunnar Östlund bakade på med exkursioner och propaganda.

Tveksamheten var snart övervunnen och man skrev på ansökan om frivilligt ägobyte i en omfattningsom förväntade länsmyndigheterna. Dessa reagerade snabbt och satte in stora personliga och ekonomiska resurser från Lantbruksnämnden, lantmäteriet och skogsvårdsstyrelse. Vår lilla socken blev plötsligt "mest gynnad nation" inom länet i detta avseende. Distriktslantmätare Sven Lindskog blev förrättningsman sedan han genomfört Lindesnäsbytet.

Byarna Hjulbäck, Sveden och Utankyrka hade varit först med sina ansökningar. En tidsplan på ca 3 år för hela förrättningen lades fram. Vi kände till att motsvarande förrättningar inom Siljanstrakterna, laga skiftena, kunde ta 15 - 20 år att genomföra. Snart visade sig också att skogsägarna i de tre byarna hade innehav också i andra byar.

Lindskog hade satt målet för omarronderingen högt. Dels skulle bolags- och enskildas skogasläggas var för sig, dels skulle varje enskilds skogsinnehav sammanföras till ett skifte i hembyn. För att nå detta mål utökades därför förrättningen till

att omfatta alla byarna öster om älven. Våren 1965 kom även inägojorden att ingå. Utan tvekan var det Sven Lindskogs fina förmåga att synkronisera de olika förrättningarna och goda kontakt med skogsägarna som kom tidsplanen att hålla - nästan.

Efter skörden 1965 tillträdde inägojorden och den 1 februari 1966 skogsmarken inom alla byarna öster om älven. Vårt tvivel till en början hade kommit på skam.

Är nu alla nöjda? Sven Lindskog säger så här i en uppsats: "Låt mej svara att det positiva omdömet dominerar kraftigt men att graden av belåtenhet givetvis varierat. Antalet missnöjda är i alla hänseenden mycket ringa. Nåsborna har visat att de ännu är kapabla att leva upp till den tradition som skapades närde år 1803 gick i spetsen för storskiftet i Kopparbergs län.

Nås socken blev riksbekant genom dessa markbyten. Jordbrukarnas föreningsrörelse, skogsbrukets och lantmäteriets organ har framhållit resultaten som föredömliga.

Nu går arbetet vidare med byarna väster om älven. Här är intressenterna flera och skiftesläggningen mera splittrad. Kanske går det lika bra här också. Då skulle hela socknen vara klar omkring 1970. Inom Finnmarken har nämligen partiella markbyten skett under tiden.

Varför då denna satsning av pengar och arbete från stat och enskilda? Ja, Nås-karien har skog. Han förstod snart vad som stod att vinna. Ofta oklara äganderättsförhållanden klarades ut, lagfarter granskades och kom-

pletterades vid behov. Hans skogsinnehav har koncentrerats till rationella skogsskiften inom räckhåll från bilvägar eller enkla traktorvägar. Han vet att detta betyder ökat netto vid avverkning och ökade möjligheter till intensivare skogsdrift genom bättre skogsvård. Redan nu märks att intresset för skogens skötsel ökat märkbart. Han kommer att kunna ta hem vinsten ensam eller i samverkan.

Kanske kommer nedtecknaren av Nås sockens näringspolitiska historia att karaktärisera vad som skedde åren 1960 - 70 som en milstoipe eller åtrinstone lika betydelsefull som storskiftet. Vi som upplever händelserna vill väl gärna hålla med om en sådan värdering. Men vi vet också någonting mera - som icke framgår av protokoll och handlingar. Vi ha upplevt hur ofta svåra intressesmattningar kan övervinnas på frivillig väg, hur ett gott samarbete kan växa fram mellan förrättningsmän och skogsägare, skogsägare emellan och jag vågar säga det mellan bönder och bolag. En tjugig upplevelse. Min hönbör till alla som samverkat till det fina resultatet!

R. Nelzén

Larssons hund Tarzan kördes ihjäl av en bilist. Sonen Peter kommer hem från plugget och mamman säger; - Nu blir du ledsen. Tarzan är död. Inget svar, inga tårar. Mamman; Hörde du inte att Tarzan är död. Peter; -Jasså sa du Tarzan jag tyckte det var farsan.

hett nytt

Examen i klass 2:

-Nå, vad var nu den där Gustaf Wasa för någonting?

-Skiåkare.

-Ja, men han var väl något annat också?

-Ja, han var väl en kung först ås.

+++++

Klassen hade i hemläxa fått Jesu tolv apostlar. Vid inläran- det lät det så här:

-Simon, Petrus, Jacob Johannes, Alice Babs, Andrew Walter och Oscar Rundkvist.

+++++

-Magistern, gick hästarna barfota på den där stenålderstiden?

+++++

-Va tuggar du på?

-Vän tag en paus och jag ser efter.

-PAUS.

-Då va en ulltuss.

+++++

SENKOMNA OCH EJ BETALDA ANNÖN- SER:

SNÖSKOTTARE får anställning med renhållningsarbete vid parkeringsplatserna under Ingmarsspelsveckan. Lön enligt avtal. Svar till "Utfall", PR. NÅS

+++++

Ingmarsspelande husmor söker "Blå stjärna" att på egen risk sköta lagårn mäddjur. Lön i natura?? Sv. t. "Ombyte förnöjer", Nås vargens exp. NÅS.

en påtre- sa i nuet

Genom Norets förbindelse mellan Västerdalälven och Bysjön så ha vi i Nås en segel-led på ungefär 2 mil och det är en led som bjuder på många vackra scenerier. Och båda vattendragen flyter i ett lungt och behagligt tempo.

Vilken farkost man än väljer - roddbåt eller motorbåt - så kunna vi börja denna färd ovanför Borgheden vid Stängilset-Gullgrådan. Och härvid "startplatsen" ha vi såna smått historiska platser och med respektgivande namn som Skottvallen - där Västerdals kompani provade sin skjutskicklighet på 1800-talet - och Vargsta med nedkörningsmöjligheter för hästmedsläde från landsvägen och ned på älven. Landsvägen följer oss parallellt och vi ser hur det dammar upp efter ettriga och jäkrande Amazoner och Volkswagen men som vi slagit sällskap med strömhastigheten ha vi ingen avund till övers för vi ha beslutat att skynda långsamt, . .

Vi passerar Borgbyarna och Älvbron och kommer ett tag upp på litet vresigare vatten mellan Asphagen och Hackstritta och här sväller älven ut sig litet mera än vanligt. Och här ligger flera båtar vid en brygga och guppar så det ser riktigt livaktigt ut, det är Utankyrkas båtplats. Älven för oss förbi Storängets festplats och Ingmarsspelens gård men det är ovanligt lungt för att vara just här. Årona arbetar i jämn takt och gnisslet från årtullarna blandar sig med plasket från stäven. Nu börja vi tycka att snart kommer vi ut på "öppet" vatten för nu är bebyggelsen slut och endast några klöverbullar vid Valnäset håller oss i kontakt med civilisationen. Älvbronsförsvann ut vårt synfält när vi följde älvens buktning och nu ha vi bara Järnknippan att orientera oss efter. På andra sidan älven se vi redan de stora tallarna vid Frömans holme och vi börja därför gira över för att komma till Norets utlopp. Abborr- och gäddgräs bildar liksom en tät fäll under vattenytan just vid Norsmyningen och årona fastnar upp i vegetationen.

Men så är vi äntligen inne på den idylliska delen av färden. Timmerflotningen tycks inte ha börjat för Noret är alldeles rent och lätt att ta sig fram i. Vi ha fått instruktioner av Mittsjö-Lars och veta i stora drag var undervattenshällar och stenar finnes som man bör akta sig för. "50 meter ovanför Vändnäs och mitt i årgången - där ska ni ro försiktigt och passa er för Kål-hälla som ligger i närheten av gamla nåsbron.

Långslaniga björkar böjer sig över vattenytan och vide och alen står tät efter stränderna. En och annan vadfågel flyger upp och en andmamma sticker iväg in i vassdungen med sina småttingar. Nu ser vi Flen och Svansberget och tycker att vi kommit bra närmare dit. Den ena idyllen avlöser den andra. Här står en gammal lada, vindpiskad och övergivensedan hackslättern genom omarrondering fått en helt ny ägare. Solen gassar och småfisken hoppar över vattenytan. Vi ha sett där sommarvägen går upp från Noret, som går till Mittsjö och Flen och vi ha åkt under den elektriska ledningen som kommer från Lindesnäs, och nu börja vi få känning utav Bysjön för det hörs redan dunket från flottningmotorbåtarna. Här ha vi nu Gillerholmen till vänster och Starviken rätt framför oss. Det blåser friskt fastän man tycker att bergen skulle ta emot alla vindar här. Sandnåset sticker ut som en hamnpir och skiljer liksom Bysjön och Starviken från varandra.

Nu rör vi oss i större vatten. Här ha vi badstranden vid Jupsand som ligger som ett slumrande Rivieran. Vi försöker hålla kurs mot Storön men Klackens branta stigningar fångar helt intresset, . .

Däruppe på höjden där Berguven brukar ropa sitt Uhu-uhu!! Och däruppe som Viktor Sjöström lät Harriet Bosse sig kastas utför stupet under inspelningen av filmen "Jerusalem" och där Jan Lindblads kameraöga fångade upp sina vackra bilder i filmen "Vildmarkens rike".

Virätar nu stäven mot Sjöhägnaden - Bysjöns sydspets, och resans slutpunkt. Storön verkar vara obebodd just nu men uppe vid "Gammelbu-Knutes" röker det ur skorstenen, och nere vid stranden står Lars och öser sin båt innan han ger sig ut och tar ett nappatag med abborrarna.

När vi sett där Åsken rinner ut och börjar få känning med dess vatten så tycker vi att vi äro framme. Och vi kunna vända farkosten hemåt igen.

Nåsbor och turister - gör denna resa och ni skola finna hur sant det är som vi sjunger i vår Dalkarlssång han längtar dit igen. . .

Sign. Roddare

Det var bönemöte vid Mats-Halvars Gumma. Och det var enbart äldre människor såsom Bronstug-tittor Bäck Lispet Snickar gumma Jubbe Ingeborg och Blinda Anders var predikant

Efter mötet vill Mats-Halvars gumma bjuda på kaffe. Hon tager fram kaffeburken med det då så dyra innehållet men så lyfter hon på kaffekokaren och känner att den är rätt så tung.

Då säger hon; "Je tro je värm på hä söm e - je vill in't djäv-läs ö kok nö. . ."
(Mats-Halvars gumma var nyfrälst och har inte hunnit putsa av sitt robusta talesätt - späckat med svordomar)

Under hems slaktens dagar så kom alltid skinnuppköpare på höstarna. En av dessa skinnhandlare var Frimodig från Dala-Floda. Kommen till Orsala till Gummas Lasse så visade han upp ett av sina fårskin.

Frimodig tummade på det och tyckte att det var i minsta laget och det var ju också en prisfråga.

"Ja men - säger Gummas Lasse - hä räckt då fur bra tä a lammsunjen".

Anders - Guffar var krasslig och sängliggande. En granne kommer dit och frågar hur det står till.

"Jo - tä vår klen sö kän in't je just vär bärtär, var sjuklingens svar. . .

Prosten Granberg möter Grop Per. Prosten vill veta vad han heter.

"Jo dätta hä e Grop Pär hä" fick han till svar.

Och jag är präst här i Nås församling, säger denne.

"Ja - hä skä nö n vär hä ö. . ." svarade Grop Per.

När baron Ehrenkrona var nykommen till Nås så var detsjälvklart att det uppstod en hel del nyfikenhet om denne.

Jonas Olaf kommer en dag promenaderen och ser att han skall möta en främmande person och som han gissar attskall kunna vara baron.

När de möts så säger Jons Olaf "Int e fur dätta baron"

"Jo - jo - vad mera" svarade denne.

"Ja - hä va int nö mer" var Jons Olafs slutreplik. . .

”

Spelmännen Grop-Per och Anders-Guffar hade varit och spelat på en stug-dans, som räckte till fram på morgonkvisten. När Anders-Guffar kommer hem till sitt så blir han mottagen av sin fru med förmaningen om att "att du ska vara ute och rumla och jag har inte fått så pass som en blund i ögonen på hela natten;

Ja, du må tro - Pär ö je an't fått suv stort vi häll!!! svarade Anders-Guffar.

BAKOM INGMARSPE- LENS KULISS...

Det ringer för tredje gången - nere i "salongen" sorlar det av fullsatt salong, publiken väntar med spänning att något ska börja röra sig på scenen. Det ligger spänning i luften och inte minst - förväntningar.

Så kommer då Tims Halvard ut på tunet och nu har publiken någonting att fästa en gemensam blick på - spelet har börjat... Bakom kulisserna finnes den slutna delen av ensemblen och väntar på sin entré och det pysslas med klädedräkten, förkläden knytes om, hucklensättes till rätta och inne i sminklogen speglar sig Orr Jonas och kontrollerar att mustachen sitter perfekt medan Lissjanis Algot sitter i stolen och får sin peruk på plats. Snart nog gäller det för danslaget att stiga fram ur kulisserna... "för här ska nu bli dans...". Och när stabb-dansens glädjeyra tonats nerså är det inte lång tid förrän första bönemötet skall börja. Var och en lever i sin roll innan steget ut inför publik har tagits...

Men vad gör då alla dessa 60-talet av artister och statister när rollhäftet inte har något för dem och diciplinen strikt måste iakttagas... Ja, det är ju mitt under slättern - man diskuterar hur många vallar manslagit, hur många hässjor hö man fått och hur bra bärgat det blivit. En del av kullorna sitter med sina stickningar och följer med ena örat spelets gång medan andra örat lyssnar på tisset och tasslet kring en.

Hök Mats och Helgum bruka alltid ha sina metspön i närheten och fiskarna äro inte ovilliga att komma och rycka i reven åt dem. Dessa båda, som har sådana uppgörelser inne på scenen, stå bredvid varandra på älvkanten och låter flötorna guppande följa med strömmen. Avfärden till Jerusalem håller alldeles på att glömmas bort av att en fisk är framme och nafsar på kroken.

20 minuters paus säger rösten i högtalaren. Spänningen lättas och nu blir tillfälle till kaffedrickning. De medhavda flaskorna dukas upp tillsammans med bullar och kakor och som vore det en magnet så kommer både "troende och tvivlande Lasarener" och förbrödras så länge det bjudes något.

Nyfikenheten är naturligtvis stor på ömse sidor och i pauserna så kommer alltid bekanta bland publiken och vill hälsa på. Området har nu blivit avspärrat och med vaktman men dess förinnan så försöktes det att med skyltar hålla nyfikenheten borta. Det var under en diskussion om vad man skulle låta skriva på dessa plakater som Dåppens Ragnar föreslog att de skulle låta texta "Förbjudet att mata djuren" för den uppmaningen hade han läst på många ställen under en rundvandring på Skansen...

Så är det dags för spel igen - det ringer sista gången och skådespelarna stå i sina startgropar och mumlande repeterar på sina närmast förestående repliker i spelet. Hembygdskören gör sig redo för det sista bönemötet och Lisskvärn-Olars Ernst övervakar att alla finnes på plats. Råndan har fått sin kostymering och står och trycker mot stugväggen. Inne i sminklogen arbetas det för fullt med bröllopsstassen för brud och brudgum och spelmannslaget finstämmer ihur instrumenten och smygsamspelar sordinerat någon svårare passage i bröllopsmarschen. Auktionen är undanstökad och Bergens Per Persson är den nye ägaren till Ingmarsgården. Och för den troende skaran nalkas nu avfärden, Israels Niils, Gästgivar Olle och Byns Lars har sina hästar redan förspända. De som vill stanna hem-

ma och de som följer med i skjutsarna ha båda gjort sitt val och står för sina åsikter och beslut och mellan dem finns ingen kompromiss.

"vi vandra till Zion..." hörs sjungande men tonerna blandas upp av hästskjutsarnas slammer - den långa färden har börjat, Mor Hök-Britta som väntat och väntat på sin kallelse står och ser hur kärorna försvinner...

Inne på scenen har de sista replikerna sagts och ljuskäglorna har slutat spela och salongen sänks i dunkel... spelet är slut.

Bakom kulisserna är avkostymeringen i full gång - alla ha brättom att hinna med för alltid är det någon bekant som står och väntar på en. Och trångt är det över allt. Det var någon som tyckte att "Hag-Kullor", som bor rätt över på andra sidan älven, att de skulle kunna ta genvägen rätt över och inte vara här och trängas. Ja, men du kan väl förstå att vi hellre håller oss i denna trängsel, än att ligga i Västerdalälven och trängas med timmerstockar och småfisk.

Den ena efter den andra lämnar platsen och de gröna livtröjorna med röda armar som en del av männen bär och nåskullornas dräkter blandas in i folkvimmel. Ute efter vägarna löper trafiken som ett pärlband av alla bilars lyktor. Ännu en föreställning är till ända och vi som medverkat hoppas att då vi nu under två timmars tid varit förflyttade 70 år tillbaka i tiden att det också var så, som våra kära - Selma Lagerlöf och Rune Lindström - velat se oss näsbor...

Sign; S. T. Atist

PLUG NEWS

Jag heter Lasse och går i klass 6 i Nås. Men när jag gått ut sjuanska jag försöka komma in på yrkesskolan i Vansbro. Jag kommer nog att bli kvar här i Nås om det finns något jobb.

Men jag tycker att det skulle finnas någon mer industri här i Nås. Av nöjen finns här bara bio på vintern och Storänget på sommaren.

LASSE

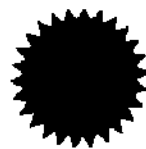
I Nås är det tråkigt. Ingenting har man att göra på kvällarna. Inga högre skolor finns, inte ens 8:an och 9:an. När man gått ut Nås skola, finns bara ett jobb - skogsarbete. Flickorna blir skurkärningar. Vad har man för framtid i Nås? Svar; Ingen! Inga nöjen finns här mer än Storänget, logen och bion. Storänget är bara öppet på sommaren och bion bara på vintern. Om det är någon bra film, så är den så klart barnförbjuden. Alla filmer är barnförbjudna, utom Snövit och Kalle Anka. Allt kommer att bli bättre, om jag flyttar. Inget skulle få mig att stanna kvar tror jag.

BO

Jaggår i klass 6 i Nås skola. Men jag skall försöka komma in i yrkesskolan i Vansbro, när jag slutar sjuan. Jag blir nog kvar i Nås sedan jag slutat yrkesskolan om det finns något jobb.

Här finns inget annat nöje än Storänget på sommaren och bio på vintern... Det vore bra om det fanns någon industri i Nås.

BENGT

När jag slutar klass 6, tror jag att jag ska börja i Vansbro. Om jag kommer in där och gör alla åren, ska jag nog åka till någon stad. Där kanhända att jag fortsätter att läsa. Jag skulle vilja bli flygvärldinna.

Här i Nås finns just inga nöjen för ungdomen. På vintern finns ju logen, men det är bara i-bland. Så finns det bio, men bara på söndagarna. På sommaren finns Storänget, och det är någonting som är bra. Nu ska dom ju bygga en ny idrottsplats. Men det vet väl ingen, när den blir färdig. Så är det en annan sak; Här finns inget arbete. Visserligen ska dom starta en ny fabrik. Badsalt var det visst dom skulle göra. Vem vet, när jag söker arbete, kanske det inte finns någon fabrik kvar.

ULLA

forts. fr. sid. 2

Min breda dalgång utmed älven med de blånande bergen vackert förtonade i fjärran i harmoniska linjespel blir kvar sådan som den är och har varit genom seklerna. Järnkniptan resersig djävt, liksom om bergen i skapelsens morgon för sent kommit att få syn på älvens blå band och därför i sista minuten stegrat sig.

Under min långa historia har jag fått taga emot många fina besök av namnkunniga personligheter. I mitten av 1730-talet gästade mig den stora naturforskaren Carl von Linné, och mycket intressant och vackert har han att berätta om mig, om min växtlighet, om min bygd och om mitt folk. Både min bygd och mitt folk tycks ha gjort uteslutande goda intryck på honom och han trivdes gott här.

År 1899 hade jag besök under några dagar av Selma Lagerlöf. Hon var då nyss hemkommen från Jerusalem och hade hälsningar från de av mina sockenbor, som drogo till Det Heliga Landet år 1896. Nu skulle hon skriva en bok om den utvand-

ringen och ville först göra ett besök och se mina bygder, där hon skulle placera sin Ingmarsöner. Inte kunde jag ana, att jag genom henne skulle bli så känd och få en plats i den svenska litteraturen. Genom att Rune Lindström dramatiserat hennes arbete "Jerusalem" har jag på sistone blivit ytterligare känd utåt. Det gläder mitt gamla hjärta, när jag nu varje sommar alls sedan 1959 får taga emot så mycket människor, som kommer för att se "Ingmarsspelen", och jag då för dem får visa min vackra dalbygd i sommarfager skrud.

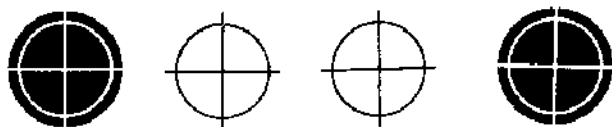
Jag har kanske inte berättat så mycket om mig. Det är nämligen så med mitt kynne, att jag icke precis är någon vän av många ord. Men om du kommer och hälsar på mig eller om du börjar med att taga reda på min historia, så skall du få uppleva och erfara en gammaldalabygd, som med en vacker och ännu tämligen oförstörd natur förenar en rik historia.

Elis Heimgård

ETT UPPROP

Det är lätt att hitta vägen till Nickusboden. Den ligger i hjärtat av socknen. Och den vill vara en hjärtesak för alla Nåsbor. Genom att gynna hemslöjdsföreningens arbete, kan Ni hjälpa oss att föra en värdefull tradition vidare till kommande generationer. Då ökar omsättningen och vi får större möjligheter att inköpa mera material och ge nya arbetstillfällen till intresserade väverskor och slöjdare. Visa att Ni uppskattar det arbete, som många utför utan tanke på personliga förmåner, endast av levande intresse för sin hembygd. Hjälpa de unga att i vår förflackade tid förstå värdet av äkta och gammal kultur. Samtidigt som vi tackar dem, som funnit vägen till oss, hälsar vi nya kunder välkomna, gärna med tankar, idéer och goda uppslag till främjande av vårt arbete. Gynna hemslöjden i vår fina socken. Gör det.

NÅS HEMSLÖJDSFÖRENING

Titta, titta det snöar varor

Dukar och tabletter,
Rosiga schaletter,
Strumpor, röda, blå
Garn till vantar, stora, små
Nåskjoltyg och väst i vacker randning
Väv i rosengång och munkabälte,
Flättor, band och slipsar
Örngott, löpare och kuddar
Handarbeten efter gamla mönster
Nävergummor, sprattelgubbar
Fåglar, hästar, flöjter
Stakar utav mässing, järn och trä
Allt och mycket mer ändå
kan Du i Nickusboden hitta på.
En gåva från hembygden med tradition
kan betyda så mycket på högtidsdagar
både för gamla och unga.
Efter telefonkontakt står som vanligt
Karin Knutsson tel. 30150, Anna Blixt,
tel. 30205 och Karin Thorgren. tel. 30310
till tjänst som försäljare. Vävstugan
kommer att öppnas omkring 1 april.
Välkomna till den och till affären.

NÅS HEMSLÖJDSFÖRENING.

RING tel. 30038

TUPP ERIK MATSSON

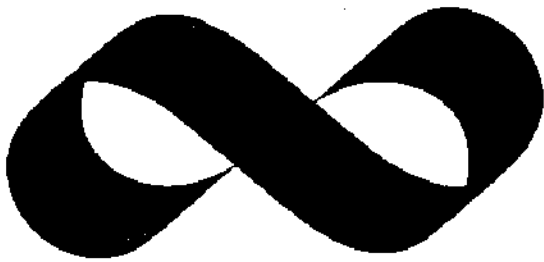
TILL ER TJÄNST DAG OCH NATT

BLOMMOR, TYGER, NÅL OCH TRÅ

ALLT HOS GRETA GÅR ATT FÅ.

GRETA MATSGÅRDS SYBEHÖR
Medborgarhuset. NÅS. Tel. 30125

Det här är märket för köptrygghet.
En köptrygghet som ytterst garanteras
av konsumenterna själva – genom deras
egna butiker, Konsum och Domus.

Det handlar alltså om Er:
Er rätt att få valuta för pengarna.
Klara besked om varorna.
Rätt att byta om Ni inte blir nöjd.

Det är det vi menar med köptrygghet:
ett obegränsat ansvar inför alla
som handlar i Konsum och Domus.

Nåsvargen är nu återigen ute och tjuter. Den kommer inte varje år
men den kommer... som ni ser. Vi i redaktionen tackar alla som
hjälpt oss med bidrag. Många fina saker måste arkiveras till ev.
kommande Nåsvargar för utrymmet är begränsat. Nu när vi över-
lämnar Nåsvargen till den ärade läsaren så gör vi det med förhopp-
ning att ni funnit en Nåsvarg som ni kan umgås med.

Redaktionen

Storänget

SOMMARENS STORA ARTISTPROGRAM:

MAJ; Jokkmokks-Jocke, Gå runt Show, Tore Skogman,
Beatmakers, Gunnar Viklund, Lasse Lönn Dahl, Emile
Ford och Charlie Tornehave.

JUNI; Siv Malmkvist, Ove Törnkvist, Sten & Stanley,
Gitte Henning, Hootenanny Singers, Anita Lindblom,
Gals and Pals, Sven Ingvars, Magnus Banck,
DALARNAS STÖRSTA MIDSOMMARFIRANDE.

JULI; Charlie Norman Show, Hep Stars, Svede Singers,
Osmond Brothers, Gothlands Får, Malmstenstruppen
och Ann-Louise Hanssons Show.

AUGUSTI; Variete International, Country Four och
Ray Adams,

ORKESTRAR; Ce-Ge Johanssons, Raymoons, Ingvar
Perzons, Eddie Cecon, Bob Verners, Arne Kjells, Rolf
Hedéens, Curt Erlands, Ola Lundström med Preben
Jenevis,

FIRMA GOTTFRID ANDERSSON, NÅS
Manufaktur. Specialité: Starka
BJÖRNKLÄDER passande även
för VARGAR.

— *Brödet från* —

SKANSBACKENS BAGERI. TEL.

Det är inte nog med att
det är GOTT, även enkelt att
köpa när det är BRÅTT.

3
0
0
9
3

FIRMA NILS HALFVARSON
DIVERSEHANDL
NEDERBORG, NÅS.
TEL. 30019

"Gåan ost och fina sill"
det har Maja om ni vill.

Anna
Liljegrens
PENSIONAT

TEL. 30268

RUM, MAT, BESTÄLLNINGAR
HEMTREVLIG MILJÖ.
NÄRA STATIONEN.